

Брюксел, 19.12.2017г.
COM(2017) 789 final

**ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ, СЪВЕТА И
ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ**

**относно изпълнението на Регламент (ЕО) № 765/2008 на Европейския парламент и
на Съвета от 9 юли 2008 г. за определяне на изискванията за акредитация и надзор
на пазара във връзка с предлагането на пазара на продукти и за отмяна на
Регламент (ЕИО) № 339/93**

1. РЕЗЮМЕ

Безопасността на продуктите е въпрос, който интересува всички нас. Когато купуваме продукт, искаме да сме сигурни, че той е безопасен и отговаря на всички правни изисквания. Поради това производителите често се обръщат към независими органи, така наречените „органи за оценяване на съответствието“, за да проверят дали техните продукти отговарят на определени стандарти преди да бъдат продавани. Ето защо ние се нуждаем от надеждни и компетентни органи за оценяване на съответствието, които си вършат правилно работата. Това е и причината, поради която ЕС въведе система за акредитация на органите за оценяване на съответствието. Националните органи по акредитация проверяват компетентността, безпристрастността и независимостта на органите за оценяване на съответствието в своята държава.

В настоящия доклад се прави преглед на начина, по който разпоредбите относно акредитацията, посочени в Регламент (ЕО) № 765/2008 („регламента“), и маркировката „СЕ“ са били прилагани в периода 2013—2017 г. Докладът относно прилагането на правилата за надзора на пазара и контрола на продуктите, въвеждани на пазара на ЕС, е част от оценката, придружаваща предложението за привеждане в изпълнение, което от своя страна е част от законодателния пакет за стоките.

Настоящият доклад потвърждава, че европейската акредитационна инфраструктура, създадена с регламента, е предоставила добавена стойност не само за единния пазар, но също така и за международната търговия. Акредитацията получава широка подкрепа от европейската промишленост и от общността за оценяване на съответствието, заради това че гарантира, че продуктите отговарят на приложимите изисквания, премахва пречките пред органите за оценяване на съответствието и спомага за процъфтяването на предприемаческите дейности в Европа. Регламентът създаде надеждна и стабилна система за акредитация във всички държави членки, както и в държавите от Европейската асоциация за свободна търговия (ЕАСТ) и Турция. Той обаче е изправен пред предизвикателството да запази нейната стабилност; т.е. да поддържа цялата система за акредитация в съответствие с актуалната ситуация и да гарантира, че тя се прилага със същата строгост. Настоящият доклад потвърждава също така, че предприятията са по-добре осведомени и за важната роля на маркировката „СЕ“ по отношение на продуктите на единния пазар.

Настоящият доклад беше изготвен в сътрудничество с държавите членки чрез подгрупата за акредитация на експертната група „Вътрешен пазар за продукти“.

2. АКРЕДИТАЦИЯ

2.1. Съображения във връзка с политиките

Единният пазар за промишлени продукти е един от истинските успехи на Европа и нейният най-голям актив във време на засилваща се глобализация. Той е двигател за изграждането на по-силна и по-справедлива икономика на ЕС. При повече от 80 % от промишлените продукти регулаторните пречки бяха премахнати чрез приемането на общи европейски правила, които създават

гладко функциониращ пазар с над 500 милиона потребители. Това насърчи конкурентоспособността и иновациите, като същевременно на потребителите в Европа се предлага все по-широк набор от безопасни продукти, които са в съответствие с високи стандарти за защита на обществения интерес, като безопасност, околна среда и здраве.

С оглед на приоритета, определен от Комисията „Юнкер“ за по-задълбочен и по-справедлив единен пазар¹, и в съответствие с предвиденото в стратегията на Комисията за единния пазар², е важно да се повиши съответствието на продуктите с приложимите законодателни изисквания. Задълбочаването на единния пазар означава също така укрепване на системата за оценяване на съответствието.

Органите за оценяване на съответствието (лаборатории, сертифициращи органи, инспектиращи органи, органи за проверка по отношение на опазването на околната среда и т.н.) участват при оценяването на съответствието на продуктите по отношение на съответните законодателни изисквания, в случаите когато в секторното законодателство се изисква оценка на трета страна, като в случая с машини, съдове под налягане, медицински изделия, асансьори, средства за измерване. Органите за оценяване на съответствието се използват и доброволно от предприятията за доказване на съответствие със стандарти или с нормативната уредба, дори когато това не е изискване на законодателството. Акредитацията гарантира и потвърждава, че тези органи имат техническия капацитет да извършват правилно своите задължения.

2.2 Въздействие на акредитацията и функциониране на системата за акредитация

Акредитацията е потвърждението от национален орган по акредитация, че даден орган за оценяване на съответствието отговаря на изискванията, определени с хармонизираните стандарти и, когато е приложимо, на всички допълнителни изисквания, включително на определените в съответните секторни схеми.

Регламентът играе важна роля при улесняването на свободното движение на стоки на вътрешния пазар и международната търговия. Съгласно неговите разпоредби държавите членки определят само един национален орган по акредитация, който акредитира органите за оценяване на съответствието. Използването на хармонизирани на равнище ЕС стандарти има за цел да създаде необходимото равнище на прозрачност и доверие в компетентността на органите за оценяване на съответствието и да гарантира, че европейската система за акредитация е съвместима с международната система за акредитация.

Въпреки че отговорността за съответствието на продуктите с приложимите законодателни изисквания продължава да се носи от техните производители, наличието на голям технически капацитет у органите за оценяване на съответствието гарантира, че проверките са точни и надеждни. Това допринася

¹ https://ec.europa.eu/commission/priorities_bg

² COM(2015) 550 final, *Осъвременяване на единния пазар: повече възможности за гражданите и предприятията.*

за защитата на обществения интерес, например здравето и безопасността на международния пазар.

Регламентът предвижда еднакво твърд подход към акредитацията във всички държави членки — така че в крайна сметка един сертификат за акредитация е достатъчен за доказване на техническия капацитет на орган за оценяване на съответствието в цяла Европа. Следователно ползата от акредитацията в ЕС се състои в това, че след като орган за оценяване на съответствието е успешно акредитиран съгласно регламента, органите на държавите членки са длъжни да признават сертификата за акредитация. Това премахва ненужните разноски за отделно акредитиране във всяка държава членка и за проверка на продуктите от различни органи за оценяване на съответствието. Това създава благоприятна среда за развитието на предприятията на европейския пазар.

До края на 2016 г. бяха предоставени повече от 34 450 акредитации³ (в регулирани и нехармонизирани области), обхващащи широк набор от дейности и разпределени, както следва:

Вид акредитация	Брой акредитации за 2016 г.
Калибриране ⁴	3245
Изпитване ⁵	18625
Медицински прегледи	3407
Сертифициране на продукти ⁶	1752
Сертифициране на системи за управление	1355
Сертифициране на лица	480
Проверка ⁷	5158
Доставчици на изпитвания за пригодност (ДИП)	176
Производители на референтни материали (ПРМ)	44
Верификация 14065 (парникови газове) ⁸	133
Схема за управление по околна среда и одит (EMAS)	79
Общо	34454

Процесът на реструктуриране и адаптиране към регламента понастоящем е приключен⁹. Всички държави членки, както и държавите от ЕАСТ и Турция създадоха национални органи по акредитация¹⁰.

2.3. Европейска акредитационна инфраструктура

Както е определено в регламента, Комисията е признала Европейската организация за акредитация („ЕА“) за европейската акредитационна

³ Доклад от 2016 г. относно Многостранното споразумение за Европейска организация за акредитация (ЕА МЛА), <http://www.european-accreditation.org/information/ea-multilateral-agreement-report-2016-is-now-released>.

⁴ Калибрирането е най-вече техническо конфигуриране на измервателни уреди.

⁵ Изпитването е определянето на техническите характеристики на продукт без проучване на неговото съответствие.

⁶ Сертифицирането е доказването чрез многобройни проверки, че са изпълнени специфични изисквания (законодателни или не). Сертифицирането може да обхваща няколко проверки (вж. бележка под линия 8 за понятието „проверка“) и да включва постоянно наблюдение.

⁷ Проверката е проучването на съответствието със специфични изисквания (законодателни или не) при еднократна проверка.

⁸ Изисквания за органите, които измерват/верифицират емисии на парникови газове.

⁹ Вж. членове 4, 6 и 8 от регламента.

¹⁰ Техните данни за връзка са достъпни на уебсайта на Комисията на следния адрес: <http://ec.europa.eu/growth/tools-databases/nando/>

инфраструктура¹¹. През 2009 г. между Комисията и ЕА беше сключено споразумение, в което се определят подробните задачи на ЕА и принципите на сътрудничество.

ЕА има основната функция за определяне на компетентността на националните органи по акредитация чрез партньорска оценка¹². След успешната партньорска оценка националните органи по акредитация станаха страни, подписали Многостранното споразумение за Европейската организация за акредитация (ЕА МЛА)¹³ за взаимното признаване на сертификатите за акредитация. Успешната партньорска оценка е предпоставка за взаимното признаване на сертификатите за акредитация. Системата за партньорска оценка доказва своята сила, като гарантира, че националните органи по акредитация имат високо равнище на компетентност.

В допълнение ЕА работи със заинтересованите страни чрез своя консултативен съвет и участва в международните организации за акредитация ИЛАС и IAF¹⁴.

Сътрудничеството с ЕА беше много ползотворно като цяло. Значението на акредитацията на органите за оценяване на съответствието значително нарасна през последните години. Благодарение на работата на ЕА и нейните членове се признава, че акредитацията, като последното равнище на контрол в европейската система за оценяване на съответствието, е от съществено значение за правилното функциониране на един прозрачен и ориентиран към качеството пазар и за запазването на високо равнище на защита на обществения интерес, например здраве, безопасност и околна среда.

2.4. Финансиране от Комисията на европейската акредитация

През юни 2014 г. Комисията и ЕА подписаха второто рамково споразумение за партньорство за период от четири години (до юни 2018 г.). Това рамково споразумение за партньорство позволява на ЕА да се оказва финансова подкрепа при изпълнението на нейните задачи, определени в регламента, и постигането на целите, описани подробно в насоките. Дейностите на ЕА, които са допустими за финансиране от ЕС, включват:

- извършване на техническа работа, свързана със системата за партньорска оценка;
- предоставяне на информация на заинтересованите страни и участие в международните организации в областта на акредитацията;
- подготвяне и актуализиране на материали за насоки, свързани с акредитацията;
- оказване на помощ на трети държави¹⁵.

¹¹ Вж. член 14 от регламента.

¹² Вж. членове 10, 11 и 13 от регламента.

¹³ Многостранното споразумение за Европейската организация за акредитация (ЕА МЛА) е подписано споразумение, по силата на което подписалите го страни признават и приемат равностойността на системите за акредитация, управлявани от подписалите се членове, а също и надеждността на резултатите от оценката на съответствието, предоставени от органите за оценяване на съответствието, акредитирани от подписалите се членове.

¹⁴ Международна организация за сътрудничество в областта на акредитацията на лаборатории (ИЛАС)/Международен форум за акредитация (IAF).

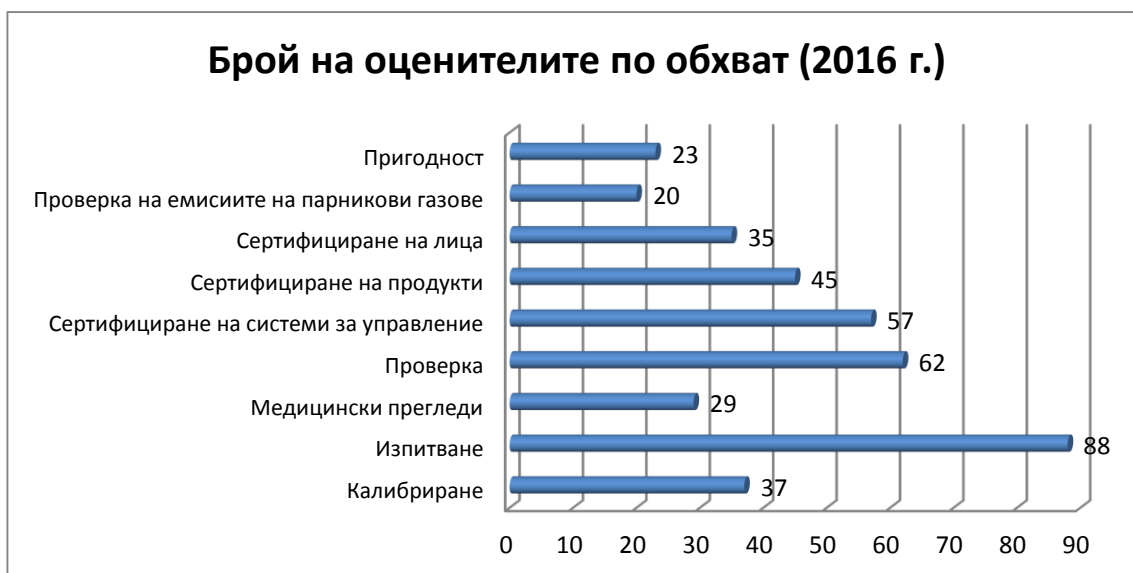
¹⁵ Вж. член 32 от регламента.

Рамковото споразумение за партньорство предвижда, че ЕА и нейният секретариат биха могли да получават годишни безвъзмездни средства за оперативните разходи за своята текуща дейност. Към момента на изготвянето на настоящия доклад са отпуснати, на четири пъти, годишни безвъзмездни средства за оперативни разходи в размер на 600 000 EUR, представляващи приблизително 40 % от общия бюджет на ЕА.

С част от годишните безвъзмездни средства за оперативни разходи са подпомогнати дейности, свързани с експлоатацията и управлението на системата за партньорска оценка, която за периода 2013—2017 г. включваше¹⁶:

Година	Извършени оценки ¹⁷	Общо човекодни работа по оценяване
2013	11	673
2014	13	807
2015	10	583
2016	19	1138

Броят на оценителите за 2016 г. по обхват на дейност е следният:

През 2016 г. екипите за партньорска оценка докладваха за общо 135 констатации, при които от националните органи по акредитация са били изискани корективни действия. ЕА наблюдава по какъв начин се изпълняват корективните действия. През юли 2014 г. действието на един орган по акредитация е било спряно. След успешното изпълнение на корективните действия, изискани от ЕА, спряното действие е било възобновено в края на 2014 г. вследствие на резултатите от извънредна оценка на ЕА.

По отношение на партньорската оценка дейностите на ЕА също така включват непрекъснати подобрения на системата за партньорска оценка и стартирането на партньорски оценки за нови дейности по оценяване на съответствието.

¹⁶ Доклад от 2016 г. относно Многостранното споразумение за Европейската организация за акредитация (ЕА МЛА), <http://www.european-accrreditation.org/information/ea-multilateral-agreement-report-2016-is-now-released>.

¹⁷ Оценки, първоначални оценки, повторни оценки със или без разширяване на обхвата и извънредни оценки.

Годишните безвъзмездни средства за оперативните разходи също така подпомогнаха дейността на ЕА относно: i) хармонизирането на критериите за акредитация, ii) разработването, консолидирането и изпълнението на акредитация в ЕС, и iii) сътрудничеството с организациите за акредитация извън ЕС, международните организации и частните заинтересовани страни.

Освен годишните безвъзмездни средства за оперативни разходи в рамковото споразумение за партньорство с ЕА се предвижда също възможността за безвъзмездни средства за действия по конкретни проекти. В това отношение ЕА участва в следните проекти:

- през 2013 г. ЕА подписа конкретно споразумение с ГД „Действия по климата“ за безвъзмездни средства за действия относно изпълнението на акредитация в контекста на Регламент (ЕС) № 600/2012¹⁸. Работата, свързана с това конкретно споразумение, приключи успешно през февруари 2015 г.
- През 2012 г. ЕА подписа договор за услуга с EuropeAid за „Сближаване на системите за акредитация на ЕС и Руската федерация“. Работата приключи успешно през февруари 2015 г.
- През 2014 г. ЕА подписа договор за услуга със Съвместния изследователски център (JRC) за „Услуги за подкрепа на аспектите на акредитацията по проекта относно Европейска доброволна схема за осигуряване на качеството на услугите за рак на гърдата въз основа на насоките за акредитация и високо качество“. Проектът все още е в ход към момента на изготвянето на настоящия доклад.

Комисията и ЕА понастоящем обсъждат третото рамково споразумение за партньорство.

2.5. Акредитацията в подкрепа на нотификацията

Нотификацията е акт на държава членка, с който тя уведомява Комисията и другите държави членки, че е определила орган за оценяване на съответствието съгласно акт на ЕС за хармонизиране и че органът отговаря на съответните изисквания, определени в посочения акт. Държавите членки поемат окончателната отговорност за компетентността на своите нотифицирани органи относно другите държави членки и институциите на ЕС.

Въпреки че акредитацията е предпочитан инструмент за проверка на компетентността на органите за оценяване на съответствието, разрешени са също така други начини за оценяване на компетентността на органите за оценяване на съответствието. В такива случаи на Комисията и другите държави членки, трябва да се предоставят доказателства, че оценяваният орган е в съответствие с всички приложими регулаторни изисквания¹⁹. Освен това нотифицираният орган трябва да подлежи на редовен надзор, подобен на практиката, установена от организациите за акредитация.

¹⁸ Регламент (ЕС) № 600/2012 относно проверката на докладите за емисии на парникови газове и на докладите за тонкилометри и относно акредитацията на проверяващи органи съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета.

¹⁹ Вж. член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 765/2008.

Процентът на нотификациите за акредитирани органи за оценяване на съответствието нарасна с 34 процентни пункта между края на 2009 г. и ноември 2017 г. В края на 2009 г., преди влизането в сила на регламента, 1089 от общо 2249 нотификации се отнасяха до акредитирани органи за оценяване на съответствието, а 1118 се отнасяха до неакредитирани органи; т.е. 48,4 % от всички нотификации във всички сектори бяха акредитирани. До ноември 2017 г. имаше 2708 нотификации, от които 472 се отнасяха до неакредитирани органи за оценяване на съответствието, докато 2236 се отнасяха до акредитирани органи; т.е. 82,6 % от всички уведомления бяха за акредитирани органи.

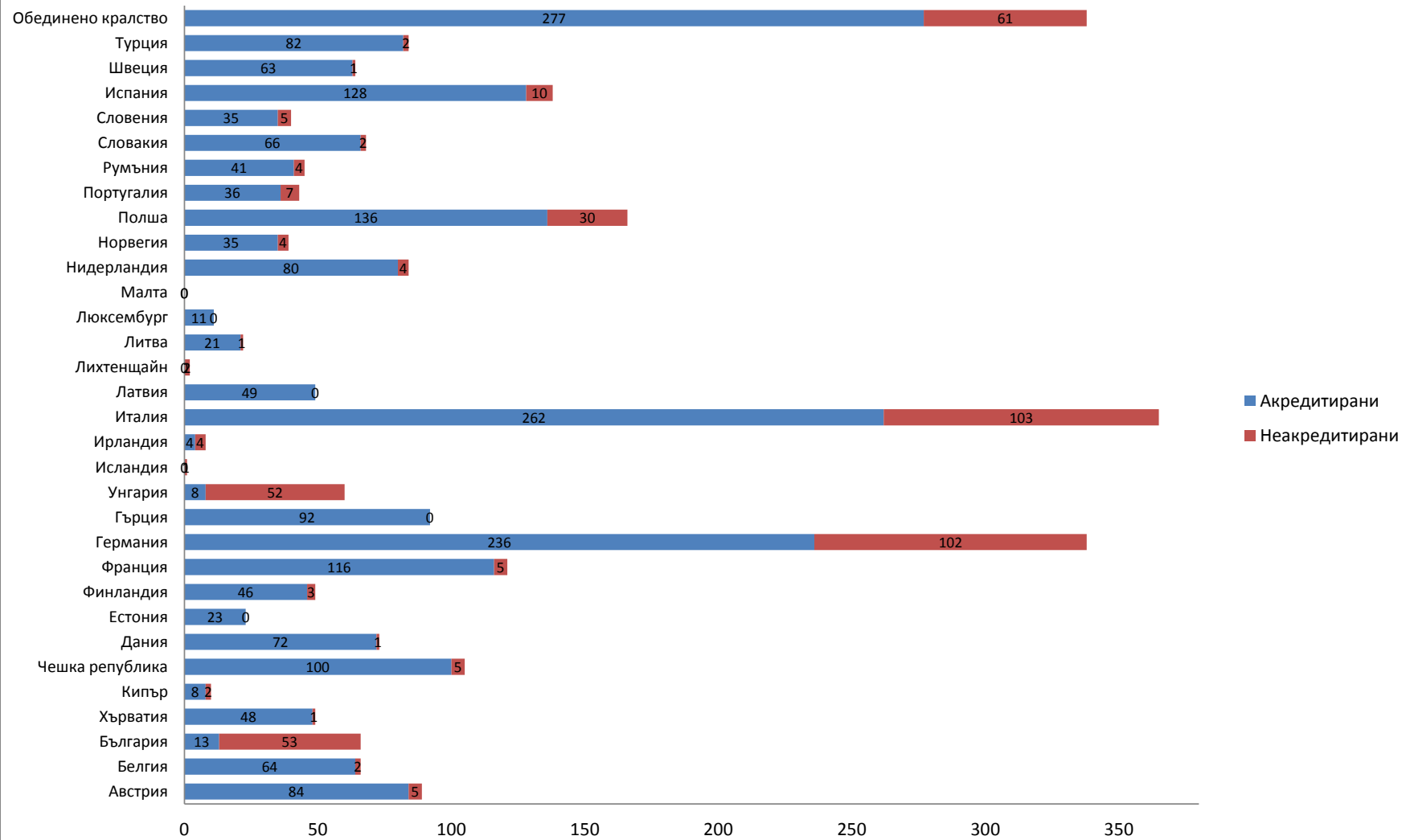
Междувременно, ЕА разработи пакета „Акредитация за нотификация“ (AfN). Той включва документи с насоки и добри практики и има за цел по-голямата хармонизация в Европа при оценяването на нотифицирани органи. Проектът приключи успешно през 2016 г. и ЕА и нейните членове изпълняват резултатите.

В таблица по-долу е показана разбивката на нотификациите по държави членки и законодателни актове²⁰.

²⁰

Състояние към 3 ноември 2017 г.

Нотификации по държави (акредитирани с/у неакредитирани)

Нотификации по законодателни актове (акредитирани с/у неакредитирани)

2.6. Международно сътрудничество — споразумението с Канада

С временното влизане в сила на Всеобхватното икономическо и търговско споразумение Канада—Европейски съюз²¹ на 21 септември 2017 г.²², Протоколът за всеобхватното икономическо и търговско споразумение (ВИТС) относно взаимното признаване на резултатите от оценяването на съответствието замени предишното Споразумение за взаимно признаване с Канада от 1998 г. Протоколът е с разширен обхват и значително опростява процедурите за определяне на органите за оценяване на съответствието при извършването на задачи с цел изпълнение на регулаторните/правните изисквания както на ЕС, така и на Канада.

Съгласно Протокола за ВИТС, след като бъде определен даден орган за оценяване на съответствието в ЕС, той може да изпитва продукти за износ за Канада съгласно канадските правила и обратното. Това е особено полезно за по-малките дружества, тъй като те не плащат два пъти за същото изпитване, и времето до пазарната реализация се съкращава, тъй като продуктите не се изпитват и сертифицират в държавата по местоназначение.

Протоколът се основава на акредитацията, като по този начин се превръща в още по-важен стълб за международното сътрудничество с трети държави.

Очаква се органите по акредитация на Канада и ЕС да бъдат в крайна сметка признати като способни да извършват акредитация, която е в съответствие с регулаторните/правните изисквания на Канада и ЕС съответно. За тази цел ЕА и канадският орган по акредитация, Канадският съвет по стандартизацията, сключиха споразумение за сътрудничество на 10 юни 2016 г. Неговата цел, наред с другото, е обменът на информация и експерти за оценките на място, за да се увеличи взаимното доверие в съответните процеси на акредитация на ЕС и Канада.

Освен това вследствие на Протокола за ВИТС беше установено тясно сътрудничество между ЕА и Канадския съвет по стандартизацията, за да се гарантира последователност при оценяването на органите за оценяване на съответствието спрямо европейското и канадското законодателство в областта на продуктите.

Секторите, обхванати от Протокола за ВИТС, са:

- електрическо и електронно оборудване, включително електрически инсталации и уреди, и свързани с тях компоненти;
- радиокомуникационно и далекосъобщително крайно оборудване;
- играчки;
- строителни продукти;
- машини, включително части, компоненти, включително свързаните с безопасността компоненти, заменяемо оборудване, както и възли от машини;

²¹ *OB L 11, 14.1.2017 г.*

²² Известие относно временното прилагане на Всеобхватното икономическо и търговско споразумение (ВИТС) между Канада, от една страна, и Европейския съюз и неговите държави членки, от друга страна, *OB L 238, 16.9.2017 г.*

- измервателни уреди;
- водогрейни котли, включително свързаните с тях уреди;
- оборудване, машини, апарати, устройства, компоненти за управление, системи за защита, предпазни устройства, устройства за управление и устройства за регулиране, и свързани с тях уреди и системи за предотвратяване и откриване, предназначени за използване в потенциално взривоопасна атмосфера (оборудване АТЕХ);
- оборудване, предназначено за използване извън сградите, що се отнася до шумовите емисии в околната среда;
- плавателни съдове за отдих и техни компоненти.

2.7. Мерки на Комисията за осигуряване изпълнението на разпоредбите на регламента

В регламента се посочва, че държавите членки определят само един национален орган по акредитация. Въпреки това няколко частни организации твърдят, че те също извършват акредитация. Поради това Комисията започна процедури за нарушение и поиска две държави членки да предприемат мерки, за да попречат на „ненационални органи“ — самоопределили се като „органи по акредитация“, които не са официално определени национални органи по акредитация, да извършват дейност на техните територии, да извършват задачи, които са в противоречие с регламента и да коригират описанието на техните дейности. Делата все още са в ход.

Освен това, тъй като в регламента се позволява на операторите да оспорват/възразяват срещу решения на националните органи по акредитация и всяка държава членка се задължава да признава равностойността на сертификатите за акредитация на националните органи по акредитация на други държави членки, Комисията изрази съмнение относно съответните части на нов закон за акредитацията, приет от държава членка през 2015 г. Вследствие на действията на Комисията тази държава членка разгледа цялостно опасенията на Комисията като измени закона за акредитацията, за да спази регламента.

2.8. Правни промени във връзка с акредитацията в конкретни сектори

2.8.1 Защита на данните

В член 43, параграф 1 от новия Общ регламент относно защитата на данните²³ (ОРЗД) държавите членки се задължават да предлагат двата възможни метода на акредитация на сертифициращите органи, т.е. от националния надзорник за защита на данните, установен съгласно законодателството в областта на защитата на данните, и/или от националния орган по акредитация. Тези методи на акредитация се отнасят до механизмите за сертифициране, които попадат в обхвата на член 42 от ОРЗД.

Като предоставя конкретни правомощия на независимите надзорни органи, ЕС признава специалните характеристики на защитата на личните данни като

²³

Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни.

основно право, залегнало в член 8 от Хартата на основните права, и по този начин, необходимостта от специален контрол и наблюдение на решенията на сертифициращите органи.

Комисията насърчава споделянето на опит между ЕА и надзорните органи по ОРЗД. В това отношение инфраструктурата и ноу-хауто на ЕА ще бъде актив, за да се гарантира, че всички канали на акредитацията съгласно ОРЗД са последователни.

2.8.2 Храни и фуражи

В новия Регламент за храните и фуражите²⁴ се въвежда акредитацията и се посочва, че „акредитацията следва да бъде издадена от национален орган по акредитация, действащ в съответствие с Регламент (ЕО) № 765/2008“. В това отношение Комисията ще наблюдава внедряването на акредитационната инфраструктура на ЕА в сектора на храните и фуражите.

2.8.3 Киберсигурност

С предложението за Регламент относно киберсигурността²⁵ се въвежда процес на акредитация и се предвижда, че „органите за оценяване на съответствието се акредитират от националния орган по акредитация, определен по силата на Регламент (ЕО) № 765/2008, само когато те отговарят на изискванията, определени в приложението към настоящия регламент“. Освен това в предложението се определя, че „в надлежно обосновани случаи“ европейски сертификат за киберсигурност може да бъде издаден само от публичен орган (за оценяване на съответствието); последният може да бъде, наред с другото, национален надзорен орган за сертифицирането.

Тъй като национален надзорен орган за сертифицирането трябва също така да упражнява надзор върху съответствието на сертификатите, издадени от органите за оценяване на съответствието, със законодателните изисквания, Комисията, в сътрудничество с държавите членки, ще наблюдава изпълнението на Регламента относно киберсигурността (след като бъде приет) и ще гарантира, че върху съответствието на сертификатите е упражнен надзор по безпристрастен и прозрачен начин.

2.9. Предизвикателства

С регламента е установена стабилна правна рамка за акредитацията. Основното предизвикателство понастоящем е да се поддържа цялата система за акредитация в съответствие с актуалната ситуация и да се гарантира, че тя се прилага със същата строгост.

Освен това, като следствие на по-широкото използване на акредитацията, някои национални органи по акредитацията могат в бъдеще да се сблъскат с

²⁴ Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 г. относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита.

²⁵ Предложение за Регламент на Европейския парламент и на Съвета относно ENISA — Агенцията на ЕС за киберсигурност, и за отмяна на Регламент (ЕС) № 526/2013, както и относно сертифицирането на киберсигурността на информационните и комуникационните технологии („Акт за киберсигурността“), COM(2017) 477 final.

повече искания за акредитация, което може да се отрази на техните финансови и човешки ресурси.

Друго предизвикателство е създаването в по-голяма степен на еднакви условия на конкуренция, когато акредитацията се използва за нотификация. ЕА вече постигна много с пакета „Акредитация за нотификация“ (AfN). Правилното изпълнение на този проект следва да се наблюдава. В това отношение държавите членки в своето качество на нотифициращи органи имат основна роля.

Акредитацията се използва все повече в новите области на политиката. Поширокото използване на акредитацията и общото доверие в акредитацията е важна отговорност за ЕА и националните органи по акредитация. Следователно от съществено значение е ЕА да продължава да получава подкрепа от ЕС, която да ѝ помага да изпълнява своите задачи. Освен това е важно да се поддържа високо равнище на осведоменост и разбиране на системата за акредитация сред нейните заинтересовани страни, за да се гарантира нейното правилно изпълнение, особено в новите области на политиката. Комисията ще продължи да насърчава използването на акредитацията съгласно Регламент (ЕО) № 765/2008 при всички нови предложения, за които се изисква оценяване на съответствието.

3. МАРКИРОВКА „СЕ“

Основните изисквания и принципи на маркировката „СЕ“ са определени в Регламент (ЕО) № 765/2008. В по-голямата част от новото законодателство на ЕС в областта на нехранителните продукти, прието след 2010 г., по-специално се изисква върху продуктите да бъде нанесена маркировката „СЕ“ и за нея да се прилагат основните принципи, установени в Регламент (ЕО) № 765/2008.

През 2014 г. Комисията проучи дали текущият режим, уреждащ маркировката „СЕ“, е задоволителен. Резултатите от оценката показват обща удовлетвореност от маркировката „СЕ“, която се счита за подходяща и ефективна. Оценката също така показва, че няма необходимост от основна промяна на маркировката „СЕ“, въпреки че има необходимост от по-голяма последователност и недопускане наличието на различни изисквания съгласно различни законодателни актове, както и разглеждане на въпроса за продуктите от множество части²⁶.

Специалният уебсайт на Комисията предлага „обслужване на едно гише“ с информация за маркировката „СЕ“ на всички езици на ЕС/ЕАСТ²⁷ и редовно се актуализира. Броят на посещенията на уебстраниците за маркировката „СЕ“²⁸ доказва значението на предоставянето на тази информация на заинтересованите страни.

²⁶ Работен документ на службите на Комисията SWD(2014) 23 относно оценката на законодателството в областта на вътрешния пазар на промишлени продукти, придружаващ Съобщение на Комисията COM(2014) 025 — Визия за вътрешния пазар на промишлени продукти.

²⁷ https://ec.europa.eu/growth/single-market/ce-marking_en

²⁸ 616 489 посещения за периода от 11 юли 2016 г. до 27 септември 2017 г.

Същевременно броят на въпросите с искане за писмен отговор до Комисията относно маркировката „СЕ“ значително е намалял през последните четири години (по-малко от 100 въпроса на година в сравнение с почти 400 преди четири години).

Изчерпателната информация на специалния уебсайт е увеличила информираността на заинтересованите страни относно маркировката „СЕ“ и тяхната осведоменост за техните права и задължения, произтичащи от хармонизираното законодателство на ЕС. Освен това самите въпроси понастоящем са по-сложни, подробни и задълбочени, което доказва доброто познаване на изискванията за маркировката „СЕ“.